

קטן.

תפלה על אריכות הגלות שעשה לפען שם שלא יתחלל:

א לא לנו ייה לא-לנו כי-לשכח תן בכבוד על-חסדך על-אמתך: ב למה יאמרו הגויים אלה-נא אלהיהם: ג ואלהינו בשים כל אשר-חכץ עשה: ד עציביהם בסוף זהב מעשה ידי אדם: ה פה-לهم ולא ידברו עיניהם לךם ולא יראו: אונים לךם ולא ישמעו אף לךם ולא יריחו: ז ידריהם ולא ימשון רגילים ולא יהלכו לא-יהנו ברגונים: ח במוֹתם יהיו עשייהם כל אשר-בטחה בהם: ט ישראל בטח ביהוה עוזר ומגנם הוא: י בית אהרן בטחו ביהוה עוזר ומגנם הוא: א יראי יהוה בטחו ביהוה עוזר ומגנם הוא: כ יהוה זכרנו יברך יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: ג יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: ד יקי' יהוה עליכם עליכם ועל-בניכם: ט ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: ט השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: ז לא המיתים יהלוויה ולא כל-ירדי דומה: ח ואנחנו נברך זה מעתה ועד-עולם הלויה:

קטן.

שבחם גודלים ל夸וש-ברוך הוא והירך דוד אמר בדין הוא לא-אוהב אותו על כל הטבות שעשה לו כמה ניסים והוא יודע מה גמול ישלם לו שאו אפשר להשיב לו על כל הגמול שעשה עמו:

א אהבתי כי-ישמע ייה א-ת-קוּלִי תחננו: ב כי-חתה אונו לי ובמי אקרא: ג א-פָּפָּנוּ א-חְבֵּלִמּוֹת וּמְצֵרִי שָׁאוֹל מַצְאָנוּ צָרָה וַיָּגַן אֲמַצָּא: ד ובשם-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: ה חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יהוה לדתי ולוי יהושיע: שובי נפשי למנוחיכי כי-יהוה גמל עליכי: ח כי חלצת נפשי מפנות א-ת-עַזִּי מזדמעה א-ת-רגלי מרכחי: ט א-ת-הַלְך לפנֵי יהוה ב-ארצות החיים: י האמנתי כי ארבך אני ענית מארד: א אני אמרתי בחפי בלה-הדים פזוב: כ מה-א-שִׁב ליהוה ב-תגמולו-ה עלי: ג פום-ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: ד גדרי ליהוה א-שְׁלָם נ-גְּדָה-נָא ל-כָּל-עָמו: ט יקר בעני יהוה ה-מִותה לחסידיו: ט אנה יהוה כי-אני עבדך אני עבדך בז-אמתך פתחת למוסרי: ז לך א-זבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: ח גדרי ליהוה א-שְׁלָם נ-גְּדָה-נָא ל-כָּל-עָמו: ט בחרות בית יהוה בתוככי ירושלם הלויה:

נקודות משיחות קודש - מזמור קטו מתוך "תהלות מנוח"

טו - השמים שמים להוֹי והארץ נתן לבני אדם

"שמים" ו"ארץ" בנפש האדם

איתא במדרש¹ "השמים שמים להוֹי והארץ נתן לבני אדם - משל למה הדבר דומה, למלך שגורר וامر בני רומי לא ירדו לסוריה ובני סוריה לא יעלו לרומי, כך כשברא הקב"ה את המשך בעמוד ד'